

Guardadors de la tronada

ORDENANCES

ABRIL 1954

A l'any que fa vuit centuries que prengué forma la vila que es avui ciutat de Reus, tres reusencs es reuneixen enraonen, discuteixen i acorden el que ara veus.

Per tal que mai no es marceixi i aroma sempre expandeixi la rosa de la Ciutat, honorant gestes passades, preveient glories futures, es crea una Germendat,

la qual serà nomenada Guardadors de la Tronada i tindrà l'obligació de mantenir sempre viva pels que hi som i pels qu'arribin la reusenca tradició.

Com tota cosa de ritu requereix gran parsimonia, cal limità els components per tal que sense bullici i amb claretat de judici s'obri amb justos miraments.

Així doncs, com que l'aubada de la reusenca tronada fou honorà el seu Patró el primè apòstol Sant Pere, quan la vila, riallera, feia la Festa Major,

formaran la confraria no cap mes de la dotzena i seràn ells nomenats de la mateixa manera que els onze amb el bon Pere montaren l'apostolat.

D'antuvi, els tres que firmen de comú acord s'assignen Pere, Joan, i Jaume el Gran i a mesura que s'apunten els que vulguin ser confreres els següents sants noms tindran.

Andreu, germà de Sant Pere, Felip, Mateu, l'altre Jaume, Bartomeu, Tomàs, Simó, Judes el bo, i el que tanca es el Gran Pau, que desbanca l'ombra infecta del traïdor.

Per a entrar a la confraria s'ha de sentir l'alegria de ser un bon fill de Reus, o, que havent nascut a fora hagi passat trenta anyades sense moure-hi gens els peus.

Complerta la confraria i pensant que no és eterna la vida dels components, s'obrirà una altra llista on puguin passar revista els probables pretendents,

els quals cubriràn les baixes que és normal que es produeixin, adquirint el nom mateix del germà que ha fet fallida per demostrar que la vida ciutadana prossegueix.

No es pagarà cap quota perquè l'obra es cosa austera i no s'ha de malgastar; però si és necessari, ningú es farà refractari quan repiquin a pagar.

Per malaltia i absència hi haurà, interí, la presència dels aspirants substituïts; però si algú es trasllada a donar vida a altres viles, el seu lloc haurà perdut.

La missió encomenada és d'encendre la tronada cada any per Festa Major quan en venir de completes el dejuni de Sant Pere, l'alcalde surt al balcó

i, mentre el gegants ballen i repiquen les campanes i la plaça està espectant al primer mascle que esclata, dona l'ordre, alsant a l'aire un discret mocador blanc.

L'honor anyal de la encesa correspon a tres confreres per l'ordre que escrit està i els càrrecs que daràn fama son Botafoc, Donaflama i el confrare Guardià

El Guardià es qui conserva durant un any la bengala símbol de continuïtat i qui l'anyada passada fou Botafoc de tronada amb la vara que ha guardat.

El Donaflama és qui cuida de revivre la bengala que servirà al Botafoc per a aviar la tronada, i, aquesta missió acabada, haurà de deixar el lloc.

Perxó, com fa tres anyades que han aviat les tronades Pere, Joan i Jaume el Gran, cal que en Pere deixi ara que l'Andreu ocupi el càrrec perquè es pugui anar tornant.

A la tarda del diumenge abans de Pasqua granada, per tal de deliberar amb la més bona harmonia, el ple de la confraria deurà pujà al campanar,

proveït d'un bon vi ranci i les saboroses coques que fan nostres pastissers amb ous, de pasta adobada amb cireres, ensucrada, amb recapte i moltes més.

A la vespra assenyalada per a aviar la tronada, el ple de la germendat deurà trobarse a la plaça part endins de la reguera, i amb tota solennitat

els encarregats del ritu s'aproparan a la punta, cinc metres del primer tro, amb l'ànima emocionada però atenta la mirada a lo que passi al balcó.

I en aquell moment solemne en que surt el senyor batlle per a donar la senyal, els tres confreres de tanda, plens d'orgull de la comanda, compliran el ritual,

colocantse el Donaflama, amb perfecta gentilesa, a esquerra del Guardià el qual, amb la flama presa, per tal que faci l'encesa, al Botafoc la darà.

I acabada la tronada, serp de foc que va cridant la fortitut d'una raça, el germans deixen la plaça amb l'esperança posada en les altres que encendran.

Acceptem l'ordenació i aixequem les nostres veus per servir la tradició en profit i honor de Reus.

MÀRIUS PINYOL I GILABERT-PADRENY

JOAN

JAUME VILELLA I BACH

PERE

FRANCESC OLESTI I PRATS

JAUME EL GRAN

JAUME LLUIS GRAU I GILABERT

ANDREU

ANTON BAGES I GRAS

FELIP

CARLES SARDÀ I JANSÀ

MATEU

FRANCESC FELIP I RODON

JAUME

JOAN GAROLA I CARRETERO

BARTOMEU

JOSEP MARIA CASANOVES I DOLCET

TOMAS

XAVIER ROBERT I MARINÉ

SIMO

JAUME LLOSES I VILA

JUDES EL BO

MÒNICA MARINÉ I GRAU

PAU